

Naše DELO

GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OF KRŠKO

Leto IV. — Štev. 7
Krško, 21. maja 1951

**ŽIVEL TOVARIŠ TITO —
VODITELJ
JUGOSLOVANSKIH
NARODOV!**

K 59. ROJSTNEMU DNEVU MARŠALA TITA

Naša srca so vztrepetala v nemem pričakovanju, ko smo zvedeli, da se je moral podvreči nevarni operaciji. Z nestrpnostjo smo pričakovali poročil in vzdih olajšanja se nam je izvil iz prsi, ko smo slišali, da je operacija uspela in da je njegovo življenje izven nevarnosti. V tisočih pisem so mu naši delovni ljudje izražali svoje čestitke in željo za čimprejšnje popolno okrevanje, milijoni takih čestitk in želja pa so bili nemo izrečeni v srcih in mislih vseh Jugoslovancev.

Te dni pa mu bodo štafete iz vseh pokrajin naše širne domovine ponesle čestitke k njegovemu 59. rojstnemu dnevu. Ob tej priliki mu bomo zopet povedali, da ga ljubimo in spoštujemo in da je naša najgloblja želja, da bi nas še dolgo vodil v borbi za boljšo bodočnost, da bi nas privedel do končne zmage.

Da, ljubimo in spoštujemo ga, kajti on je naša posebljena borba za svobodo in enakopravnost, za boljše življenje, za socializem.

V preprosti kmečki hiši, neznatne vasi v zelenem Zagorju je zagledal luč sveta in v preprosti, majhni zibelki, ki jo lahko vidimo še danes so potekali prvi dnevi njegovega življenja. Domačija mu ni mogla nuditi vsakdanjega kruha, zato je kot delavec odšel v svet. Že v zgodnji mladosti je občutil vso težo življenja v pomanjkanju. Spoznal je na lastni koži vse krivice, ki jih je moral delovni človek prenašati zato, da bi se nekaterim izvoljencem dobro godilo. To spoznanje ga je privedlo v vrste borcev za pravice — postal je komunist. Življenje ga je kovalo, Partija ga je oborožila in ojeklenila — on pa je gradil Partijo in jo usposobil za težko borbo.

In ko je pred 10. leti nastopil čas najtežje preizkušnje za naše narode, je Partija pod njegovim vodstvom visoko dvignila prapor svobode — prapor upora. Ljudstvo je razumelo ta klic in se mu je odzvalo. Svet je z občudovanjem sledil tej gigantski borbi na življenje in smrt. Ni mogel razumeti, kako si upa to majhno goloroko ljudstvo v neenako borbo proti stokrat večji, skoraj nepremagljivi sili. Nas pa je navdajala zavest, da »manj strašna noč je v črne zemlje krili, kot so pod svetlim soncem sužnji dnovi«. Zato je šlo v borbo vedno več herojev, ki se niso bali smrti. Iz vsake kaplje prelite krvi je zrasel nov junak. Tito pa je vodil to vojsko junakov skozi nepopisno trpljenje do končne zmage.

Kako je bilo to mogoče?

Tito je oborožil svojo vojsko z najmočnejšim orožjem, z Resnico in boril se je za Pravico. Ti dve pa sta nepremagljivi in zato je zmagal. Ime Tito, ime tega legendarnega junaka je postalo simbol naše borbe za Svobodo. Pa ne samo to. Tudi po vsem ostalem svetu so vsi ponižani in zatirani z zaupanjem izgovarjali to ime.

Zmaga je bila izbojevana, vojska pa se ni razšla. Puško in bombo je zamenja-

la za kramp in lopato in Tito jo je povedel v novo borbo, v borbo za svobodo in gospodarsko osamosvojitve.

In ko smo bili sredi najintenzivnejšega dela, smo doživeli nov udarec. Tisti, od katerih bi morali kot graditelji socializma pričakovati največje pomoči so si nas hoteli podrediti in nas vpreči v svoj jarem. Toda Tito jim je na poti in zato so ga hoteli odstraniti. Prišla so pisma in resolucija Informbiroja in proglasili so ga za izdajalca socializma. Toda ljudstvo svojega voditelja ni zapustilo. Še tesneje smo se ga oklenili in sprejeli ponujeno borbo. Zopet svet ni mogel razumeti, da se Jugoslavija ni pokorila silnemu pritisku.

Spoznanje resnice o Titovi Jugoslaviji pa prodira nezadržano v svet, tudi skozi »železno zaveso«.

Voditelji prve socialistične države na svetu, ki jo je ustvaril veliki Lenin, trdijo, da so edini »nezmotljivi« tolmači naukov Marxa in Lenina. V resnici pa so te nauke popolnoma izmalčili, onemogočili sleherni svobodno izražanje misli in zatrli vsako sled demokracije ter vzpostavili najhujšo birokratsko diktaturo in teror. S tem pa so postali sami to, ka so očitali Titu, namreč izdajalci socializma. Danes pa se morajo v svoji lastni in v sebi podrejenih zemljah boriti proti »titoizmu« in »titoistom«. Dosledno izvajanje marksizma, leninizma in prilaganje tega nauka novim razmeram in danim življenjskim pogojem imenujejo »titoizem« in vsakdo, ki se noče brezpogojno ukloniti njihovim nezmotljivim diktatorskim poveljem, je za njih »titoist«.

In takih ljudi je v svetu vedno več. Nove železnice in ceste, nove tovarne in elektrarne, povečana produkcija, ljudska oblast, zbori volivcev, sveti državljani, delavski sveti in upravni odbori v gospodarskih podjetjih, zadruga — to so dosednji rezultati naše borbe za izgradnjo socializma. Tito pa je simbol te naše borbe, ki jo svet vedno bolj spoznava, jo občuduje in ji poizkuša slediti.

Pa še več!

Kakor se je nekoč Lenin boril proti revizionistom v vrstah II. Internacionalne in zmagal, ker je bila resnica na njegovi strani, tako se danes Tito bori za čistost Marxovega in Leninovega nauka proti revizionizmu gospode iz Kremlja in njihovih vazalov. Ta borba je in bo zmagovita. V času, ko sta Informbiro in sovjetski imperializem povzročila v vrstah revolucionarnega delavskega gibanja najhujšo zmedo, je Tito visoko dvignil prapor socializma in tako postal prvobornik za pravice vseh tlačanih in izkoriščanih, za popolno enakopravnost vseh ljudi in narodov.

Ponosni smo nanj in nase, ki smo njegovi borci!

Zato pa mu kličemo iz vsega srca:

Naj še dolgo živi naš dragi tovariš Tito!

Med najboljšimi

(KDZ v Leskovcu pri Krškem je prejela diplomu)

Kmečka delovna zadruga v Leskovcu pri Krškem ima zelo dobre izgleda za svojo utrditev in uspešni razvoj. Sicer jo že od poletja 1949, ko je bila ustanovljena, pa do danes spremlja problem delovne sile, kajti 15 ljudem je treba resno dobro prijeti za delo, če hočejo imeti uspeh na 104 ha zemlje. Zato so morali zadrugniki dosedaj že marsikateri dan podaljšati na račun noči in spanja, dočim so nekatera dela kot na primer lanskoletna mlačev v celoti opravljena ponoči. V zadnjem času so si tudi najnujnejše stroje že nabavili. Aktivnost zadrugnikov pa se najbolj odraža v dohodku trudodnega. Medtem, ko je v letu 1949 znašal trudodan komaj 88 dinarjev, se je v letu 1950 ta znesek dvignil že na 127,85 dinarjev neto za trudodan. V kolikor pa ne bi za-

druga isto leto odvedla 15% dohodka v zadrugne sklade in izplačala zadrugnikom velik delež za živi inventar, bi že tedaj dobili za trudodan okrog 200 dinarjev. To je seveda že kar lepo, toda zadrugniki v Leskovcu se s tem še nočejo zadovoljiti. Za leto 1951 predvidevajo za vsak trudodan preko 200 dinarjev, ali 280 do 300 dinarjev bruto. Njihova požrtvovalnost in zalaganje v dosedanem delu jim je najboljši porok, da to tudi dosežejo. Setveni plan so izvršili 100% že med prvimi v okraju. Sedaj z marljivim delom zagotavljajo, da bo tudi plan pridelkov dosežen, ali kakor poudarjajo sami — presežen. Pridelali bodo: 12.140 kg belih žit, 10.500 kg ostalih žitaric, 64.000 kg krompirja, 218.000 kg krmnih rastlin, 5800 kg sadja, 6000 litrov vina, 9000 litrov mleka itd. Za 15 delovnih ljudi vse to dejansko ni majhen plan in treba bo še mnogo vztrajnega dela, a uspeh jim je skoraj

zagotovljen, ker se drže gesla: »V skupnosti je moč.«

Večina zadrugnikov mi je dala enako izjavo: »Če bomo imeli v zadrugi manj takšnih, kot je Svetec Pavle, ki ima letos komaj 8 (osem) trudodni, a čim več takšnih, kot so naši najboljši zadrugniki: Kerin Alojz, Pirc Alojz, Strgar Franc, Vidmar Pavla itd., potem nam gospodarski plan za leto 1951 ne bo delal posebnih težav.«

V preteklem letu je Kerin Alojz, ki je istočasno tudi predsednik zadruga, imel 420 trudodni, takoj za njim je bil Pirc Alojz s 310 trudodni, a Vidmar Pavla, ki se je vključila v zadrugo šele sredi marca, je v dobrih devetih mesecih napravila 342 trudodni. Tudi v letošnjem prvem četrtletju na grafikonu iziršenih trudodni vodijo isti kot najboljši. Vsak od njih zelo nerad govori sam o sebi, a zavedajoč se, da le zadrugno delo rodi lepe uspehe, so ponosni na svojo zadrugo. Zadrugnica Pavla mi je med drugim dejala: »Glavno je, da sem zdrava. Rada

in z veseljem vedno delam, žal mi je edino to, da nisem že prej šla v zadrugo. Tu smo vsi kot ena družina na malo večji kmetiji. Tudi predsednika imamo zelo razumnega in dobrega, pri vsakem delu je prvi zraven in zaslužno velja pri nas za najbolj delavnega in vestnega zadrugnika. Ako njega enkrat izgubimo, tudi naša zadruga kmalu ne bo mnogo boljša od tiste na Gorici.«

»Zakaj mislite, da je zadruga na Gorici slaba?« sem jo vprašal.

»Kako naj ne bo slaba, če pa smo lani dobili za trudodan komaj nekaj okoli 70 dinarjev, a še te so nam bolj težko izplačali. Naša zadruga pa se je uvrstila med najboljše v okraju.«

Zadruga v Leskovcu je torej zaslužila diplomu, ki jo je prejela v znak priznanja za dosežene uspehe v prvem četrtletju. Njeni zadrugniki bodo diplomu branili ter bodo z vztrajnim delom brez dvoma dosegli, da jo bodo še za naprej obdržali.

TITOVA ŠTAFETA

odraz naše ljubezni do maršala Tita

Kakor vsako leto bo tudi letos naše ljudstvo izrazilo svoja voščila tovarišu TITU za njegov 59. rojstni dan preko štafet, ki bodo iz vseh krajev naše domovine prispele 25. maja v Beograd. Letošnja štafeta bo še bolj množična kot so bile dosedanje, saj bo v njej predvidoma sodelovalo v celi državi preko milijon fizikulturnikov, mladine, pripadnikov Jugoslovanske armade in ostalih.

Štáfete z vseh krajev Slovenije, Koroske in Trsta so se dne 22. maja združile v Ljubljani, odkoder bo šla republiška štafeta preko Dolenjske do Samobora, kjer bo predana fizikulturnikom LR Hrvatske. Republiška štafeta bo prispela v

Kostanjevico dne 23. maja ob 11,44 uri, v Brežice pa ob 12,52 uri. V Brežicah se bodo združile okrajne štafete, ki bodo prinesle pozdrave iz Zabukovja, Lisce, Boštanj, Podsrede, Vel. Kamna, Zdol in Bučke in bodo zajele vse predele našega okraja. Okrajne štafete bodo pretekle 152 kilometrov. V štafeti bodo sodelovala vsa telovadna in športna društva, mladinski aktivni, centri predvojaške vzgoje, gasilci in ostali.

Sodelovanje v Titovi štafeti je velika čast za vsakega državljan. Na ta način bomo ponovno manifestirali ljubezen do našega največjega voditelja in učitelja maršala TITA.

Sevničani so prvi tudi v akciji za zbiranje prispevkov za slovenski kulturni dom v Trstu

Po vsej Sloveniji zadnje čase zbirajo prostovoljne denarne prispevke za gradnjo slovenskega kulturnega doma v Trstu. Slovenci v Trstu so tak dom že imeli, pa so jim ga fašisti zažgali. V letih tlačenja slovenskega življa pod fašistično okupacijo seveda niso mogli misliti, da bi si kulturni dom obnovili. Tudi sedaj jim tega ne bo mogoče, če jih mi v domovini ne bomo gmočno podprli. In ravno zaradi tega je slovensko ljudstvo začelo z zbiranjem prispevkov. Tudi pri nas smo se obrnili na vse delovne ljudi in člane OF, da naj vsak po svojih močeh pomaga. Akcija je v polnem teku.

Prvi podatki so pokazali, da so v Sevnici zopet na prvem mestu. To je razumljivo. Tam, kjer so člani OF zavedni, so zavedni v vsaki stvari. Posebno pa sedaj, ko vsak vidi, da gre njegov prispevek res v potrebne namene. Sevničani so zbrali že 50.000 dinarjev ter z zbiranjem še nadaljujejo.

Zbiranje odpadkov — važen izvor surovin za industrijo

Zbiranje odpadkov predstavlja za našo industrijo važen izvor surovin, ki bi jih sicer morali uvoziti. Zbiranje odpadnih surovin se ne vrši samo v naši državi, ampak tudi v industrijsko razvitih državah kot so Anglija, Amerika in druge. Za nas je zbiranje odpadkov toliko važnejše, ker moramo letno dati ogromne vsote deviz za uvožene surovine. Za tono uvožene volne moramo plačati 250.000 deviznih dinarjev, dočim nas stane samo 94.000 din ako jo proizvedemo iz odpadnih surovin. Zbiranje surovin je posebno v današnjem času izredno važno, ker so cene surovinam na svetovnem trgu zadnje leto ogromno porastle.

V dosedanjih akcijah zbiranja starih surovin niso bili doseženi zadovoljivi uspehi in to predvsem zaradi podcenjevanja važnosti akcije, kakor tudi nizkih odkupnih cen in visokih prevoznih stroškov. Novi ukrepi v tem pogledu (nova uredba o cenah) bodo te slabosti odklonili in dvignili interes vsakega poedinca za to akcijo.

Zbiranje odpadkov je v prihodnjih mesecih važna naloga vseh množičnih organizacij. Mladinska organizacija že zbira odpadke od 10. maja do 5. junija. V tem času bodo aktivni medsebojno tekmovali, kdo bo zbral več surovin. Na sestankih aktivov se čimprej pogovorite o tej važni akciji in napravite načrt svojega dela. Na podstrešjih je še dovolj starih krp, stekla, papirja, a po jarkih,

dvoriščih in drugod dovolj starega železa, gum in tudi kosti. Potrebne so samo pridne roke, ki bodo material zbrale.

Zbiranje odpadkov bo obenem tudi važen vir finančnih dohodkov za mladinske aktivne. Denar od surovin prejme aktiv za svoje potrebe, kot je nabava fizikulturnih rekvizitov (žog, mrež) kakor tudi za organiziranje kulturno zabavnega dela aktivna.

Navajamo vrste odpadkov, ki se zbirajo in pa približne cene za surovine:

volnene krpe	6,— do 48,— din za kg
bombažne krpe	6,— do 26,— din za kg
ostale krpe	5,— do 15,— din za kg
star papir	5,60 do 7,— din za kg
kosti	2,— do 3,50 din za kg
stara guma	5,— do 15,76 din za kg
staro steklo	2,— do 5,— din za kg
staro železo	3,50 do 7,— din za kg
star odliv	5,— do 10,— din za kg
barvani metali	5,— do 25,— din za kg

Ker se zavedamo velike važnosti zbiranja starega materiala bodo mladinske organizacije, kakor tudi druge množične organizacije in sploh vsi sigurno izpolnili svojo dolžnost. V današnjem času je to zelo potrebno. Prihodnjič pa bomo objavili podatke, koliko so po posameznih krajih vzeli zbiranje odpadkov za resno stvar in bomo videli, kakšne uspehe smo dosegli. Zavedajmo se, da z zbiranjem odpadnega materiala pomagamo naši skupnosti!

Priznavanje semen v letu 1951

Če proučimo faktorje, ki vplivajo na povečanje pridelkov, tedaj pridemo do zaključka, da je prav od dobrega semena največ odvisno, kakšni bodo pridelki. Zastonj je ves trud z obdelavo zemlje, zastonj je gnojenje, pletev in okopavanje, če v posejanem semenu niso zbrane vse tiste lastnosti, ki ustvarjajo izenačene in bujne posevke ter zanesljivo bogate pridelke.

Setev dobrega semena je pri današnji borbi za povečanje hektarških donosov zelo važna, ker ne podražuje pridelovalnih stroškov, dviga pa pridelke pri žitu za 15—30%, pri krompirju za 50—60%. Iz navedenega je razvidno, da je priznavanje žit in ostalih semen zelo važna kmetijska naloga, ki bi morala biti pravočasno in pravilno izvedena na vseh sektorjih lastništva.

Da bi bilo vsakemu razumljivo, kaj je priznavanje semen, bi na kratko opisal to strokovno delo. Priznavanje ali odbira semen je delo, ki ga opravljamo v času vegetacijske dobe, ko so rastline zelene barve. V tem času najlaže opazimo na rastlinah glivične in virosne bolezni, ki na rastlinah kot paraziti delajo ogromno gospodarsko škodo. Priznavanje je najvažnejši postopek za preskrbo kvalitetnega semena. S priznavanjem odberemo in določimo iz večjega števila posejanih posevkov v poedinih okoliših le one za seme ki obetajo po svojih značilnih zunanjih znakih bogate in zdrave pridelke.

Za priznavanje posevkov bo določena okrajna priznavalna komisija, ki bo priznavala posevke belih žit in krompirja. Na državnem in združenem sektorju je priznavanje posevkov v semenske svrhe obvezno, dočim je v privatnem sektorju prostovoljno. Vsled tega bomo kmetovalce seznanili s prednostmi, ki nam jih nudi odbiranje rastlin za semena in jim bomo priporočali, da se takoj prijavijo in zaprosijo komisijo, da se oglasi pri njih. Zaradi izrojevanja in slabih donosov poedinih sort žita kakor tudi zaradi skrčenja sort bo komisija priznavala samo naslednje sorte: **Ozimna pšenica:** Ul, Bavarska kraljica, Bet. 831 in Avstrobankut; **ozimna rž:** Oreger, Grotenhof in Losdorf; **ozimni ječmen:** Beltinski, Peragis in Verter; **oves:** Zlati dež in Smrekar.

Pri odkupu semenskih žit bodo izplačane vsem pridelovalcem denarne premije in to 2 do 4 din za kg, pri krompirju pa z ozirom na doseženo kvaliteto največ do 6 din za kg. Zraven izplačanih premij bodo vsi pridelovalci semenskih žit in krmini semen dobili prioriteto umetna gnojila in to potom nakaznic OLO poverjenstva za kmetijstvo po nižjih enotnih cenah. Ker predstavljajo določene premije precejšnjo prednost za proizvajalce semen, je treba prikazati ta finančni efekt in druge ugodnosti v čim večjem obsegu vsem proizvajalcem kvalitetnih semen.

Ob dnevu čuvarjev našega neba

Naša domovina praznuje 21. maja Dan letalstva. To je spomin na dan, ko je prvokrat med narodnoosvobodilno vojno poseglo v boje proti okupatorjem tudi letalstvo na strani partizanske vojske. Pozneje se je moč naše aviacije večala ter je bilo njeno sodelovanje v skupni borbi proti sovražniku pomembno. Spominjamo se še vsakodnevnih napadov letal, ki smo jih imenovali »titovci« na Zidani most, Sevnico in druge kraje v bližini okolič.

Kot vsa Jugoslovanska armada, tako je tudi naše letalstvo zraslo iz ljudstva. Z lastnimi sredstvi smo dosegli, da imamo svoje letalstvo. Čuvarji našega neba ne stojijo pripravljeni za napad, stojijo pa pripravljeni za obrambo naše svobode,

naše neodvisnosti. Že ta kratek čas po osvoboditvi so večkrat dokazali, da bodo to svojo dolžnost storili proti vsakemu, ki bi se upal vmešavati v naše zadeve. In so tudi v bodoče pripravljeni, da to storijo.

Naši delovni ljudje so vedno stali ob strani naše Armade. Tako so tudi za letalstvo izdelali že doma letala, ki sedaj krožijo po našem nebu. To so izdelki naših lastnih tovarn. Tudi na tem področju nam je uspelo zlomiti blokado naših sovražnikov. To nam je v veliki meri uspelo prav zaradi tega, ker je pri nas Armada in ljudstvo eno in isto.

Čestitamo našim hrabrim letalcem k njihovim uspehom!

Naj živi vrhovni komandant Jugoslovanske armade maršal TITO!

Frontne organizacije in zbori volivcev

(Kako je v Artičah?)

Iz dosedanjih zborov volivcev v krškem okraju smo lahko ugotovili, da se naše frontne organizacije pa tudi volivci vse premalo zavedajo pomena nalog in dolžnosti zbora volivcev, ki že po Zakonu o ljudskih odborih predstavlja najvišji upravno politični forum v kraju, prav tako kot ga predstavlja ljudska skupščina LRS v republiškem merilu ali pa ljudska skupščina FLRJ v zveznem merilu. Tega se pa naši volivci mnogo premalo zavedajo. Na prste lahko preštejemo dosedanje zborove volivcev, ki so bili sklepčni, to je, da je bilo navzočih nad polovico volivcev v kraju, da so njihovi sklepi mogli postati v krajevnem merilu zakon.

O tem vprašanju so tudi same frontne organizacije vodile mnogo premalo paznje, kar je bila krivda v tem, da posamezni vaški odbori niso reševali ta vprašanja na svojih sestankih, da v nekaterih primerih še vedno nimamo postavljenih niti krajevnih odborov OF. Zato se tudi ne moremo čuditi, da nam frontno delo v zvezi z nalogami krajevnih ljudskih odborov in zborov volivcev ne gre tako, kot bi moralo iti. Po vaseh je mnogo kritike nad razrezom davkov, odkupov itd. Ali pa smo se vsaj enkrat vprašali, ali smo upravičeni kritizirati? Lahko rečemo, da se nismo. Ko so posamezni ljudski odbori in vaški odbori OF pozivali ljudi na vaše masovne sestanke, jih ni bilo. Kritizirali pa so nad nepravilnimi davčnimi in odkupnimi razrezi in dolžili za to predsednika in tajnika KLO ali pa posamezne okrajne funkcionarje.

Ko so bile zadnje volitve v vaše frontne odbore, je bilo ob tej priliki sprejetih mnogo obveznosti za izboljšanje frontnega dela na vasi. Ako pa pogledamo rezultate teh obljub, moramo ugotoviti, da te obljube niso bile izpolnjene. Naši volivci so v večini primerov zaman pričakovali, da jih bo nekdo povabil na masovni sestanek, na katerem se bodo morali temeljivo pogovoriti o vseh problemih in vpra-

šanjih, ki težijo našega človeka. Na drugi strani pa tudi ne smemo pozabiti, da so posamezni vaški odbori OF storili svojo dolžnost, ni pa bilo na sestanku volivcev. Poglejmo samo k nam v Artiče. Pred kratkim bi moral biti zbor volivcev, na katerem bi se obravnavala važna gospodarska vprašanja. Po zatrjevanju naših funkcionarjev je bil zbor volivcev pravilno sklican in ljudje so bili o tem tudi obveščeni. Na ta zbor volivcev pa sta prišla, reci in piši, le dva volivca. Ali se potem Artičani morejo pritoževati nad različnimi gospodarskimi ukrepi, ki sami ne kažejo volje do sodelovanja pri teh vprašanjih?

Takšni in podobni primeri so tudi drugod in ne samo v Artičah. V zadnjem času so bili sklicani zbori volivcev menda v vsem okraju, pa še nismo prejeli poročila, če so bili sklepčni, kakor je po zakonu predpisano.

Pri vsem tem pa ne moremo vse krivde vreči le na volivce, na posamezne vaše frontne organizacije in KLO-je. Vprašati se moramo, kaj pa delajo posamezni odborniki KLO-jev. Tudi od njih še nismo prejeli nobenega poročila, da bi v svoji volilni enoti sklicali zbor volivcev in tako reševali krajevno problematiko. Kaj je lažje kot to, da posamezni odborniki KLO skliče v svoji volilni enoti zbor volivcev in tako reši vsa pereča vprašanja odkupov ali davkov.

Tovariši volivci, ko ste na volitvah izkazali zaupanje posameznim kandidatom, zahtevajte od njih, da bodo čim bolj pogosto prihajali med vas, da vas bodo seznanjali o vseh tekočih gospodarskih in upravnih vprašanjih, da bomo skupno z njimi razpravljali o teh naših nalogah, ki se tičejo našega kraja ali pa naše vasi. Na ta način bomo odpravili mnogo dosedanjih napak, ki bi jih že davno lahko ne bilo, če bi bilo med nami več sodelovanja in dobre volje.

To smo napisali iz Artič in bi radi vedeli, če je tudi drugod tako mrtvilo, kar se zborov volivcev tiče.

Ali je pri sv. Duhu vse v redu?

Če si ogledamo delo krajevnega ljudskega odbora — s predsednikom na čelu — bi se na prvi pogled zdelo, da je tam vse v redu. Govorjenje tovariša predsednika se sklada s »paragrafi«, čeprav tu in tam rad katerega preskoči, tu in tam pa rad sam katerega pridá. To velja posebno za finančno poslovanje, ker ima pri raznih naročilih ali pa pri plačilu raznih uslug in storitev svoje svojstvene nazore.

Oglejmo si samo tale primer njegovega delovanja:

Uprava šole je naprosila tovariša predsednika, da naj naroči za šolo časopis »Ljudska pravica«, plačilo pa naj izvrši po virmanu. Čakali smo precej časa, upali smo, da bomo časopis vendarle še dobili. Sredi aprila nam je pošlo potrpljenje. Vprašali smo na upravo časopisa v Ljubljani, pa smo izvedeli, da naročilo sploh ni bilo izvršeno, časopis ni bil plačan...

no, potem pa se res nismo več čudili, zakaj smo pričakovali vsak dan zaman. Zaradi lepšega smo pa še vprašali tovariša predsednika, če ni morda le nekako pozabil. No, to smo lepo naleteli!

»Kajpak, poslal sem denar, poslal! Lahko dokazem na podlagi finančne knjige!« tako nam je odgovoril.

Res je dokazal. V finančni knjigi je imel vpisano plačilo, dinarjev 540.— za časopis za šolo, toda tozadavnega potrdila ni mogel pokazati. Tudi za KLO je bilo vpisano plačilo naročnine, pa je hotel to potrdilo uveljaviti za naročnino za šolo, pa smo ga seveda poučili, da je »v zmotie«. Šele, ko ni mogel niti naprej niti nazaj, je priznal, da ni plačal in da bo to storil »takoj jutri«.

Mi pa čakamo, čakamo, čakamo... časopisa pa le od nikoder ni.

Ali ne bi bilo prav, če bi tovariš predsednik kaj dočakal?

Živinorejci na novi poti

V zadnjih letih je opaziti, da je šlo sicer precej telet v zakol, vendar ni najti utemeljenega vzroka, ki bi utemeljeval tako nizek stalež živine in predvsem telet. Večina živinorejcev navaja, da je temu kriva obvezna oddaja živine za klanje, ki je predvsem pri malih kmetih s šablonskimi zadolžitvami pobrala vsa teleta. Mali kmetje pri tem niso iskali drugega izhoda, običajno vsled brezbrčnosti do lastnega gospodarstva, da bi kako drugače zadostili obvezni oddaji in še z viškom prejeli nazaj dobro plemensko živino, predvsem mlado živinčce. Tako je čisto lepa mlada živina čakala v depojih in je bila kouchno brez obzira pobita v klavnica. Neki razgledan kmet in dober živinorejec je dejal, da so si živinorejci s takim načinom »žagali vejo, na kateri so sedeli«.

Toda, to je le nekako »opravičilo« v lastno uteho. Vsi pa so molčali o domačih »črnih zakolih«. To izpričuje in potrjuje malo število mlade živine, ki bi morala ostati na kmetijah, če bi od rojstev odšteli odkupljeno mlado živino. Ta razlika je ogromna ne le pri teletih, ampak tudi pri veliki živini, n.pr. volih in kravah (KLO Zdole, Pečice itd.).

Pustimo za seboj razmišljanja o vzrokih padca goveje živine. Poglejmo v oči stvarnosti, ki jo je prinesla Uredba o ukinitvi obvezne oddaje mesa in uporabimo sleherni možnost za večji donos živinorejce. Že svojčas je torej uredba prepovedala zakol mlade plemenske živine in poudarjala, da je dajati v zakol le manj donosno živino. Napake, ki so jih zagrešili razni organi oblasti, so odpravljene. Treba je pristopiti takoj k intenzivni rejji goveje živine, predvsem mlade živine, ki najhitreje prirašča in dobiva največ na teži, zraven tega pa bo sčasoma zamenjala slabo in nerentabilno staro živino. Saj vemo iz prakse, da stare krave dajo manj mleka in navadno tudi slabša teleta. Pri starih volih, če jih ne pitamo, ni prirastka. Če živinorejec nima dobre mlade živine v svojem hlevu, jo bo dobil z zamenjavo, nakupom ali z doplačilom. Danes se že kažejo te posledice in namesto, da bi bilo dovolj dobre mlade plemenske živine po naših hlevih, je nasprotno nastalo povpraševanje po nakupu, nakup sam pa je močno otežkočen, ker takšne živine tržišče ne nudi.

Kakšne naloge nas torej čakajo?

Vzrejati bomo začeli čimveč telet za plemo. S tem moramo pričeti takoj, kajti odlašanje tako važne naloge bi imelo še hujše posledice za živinorejo. Vsak kmet, ki bo imel teleta v svojem hlevu, naj ga vzreja, pa naj bo to bicek ali telička, seveda če ima vse vzrejne predpogoje. Teleta, ki jih rejec vsled kakršnega koli vzroka ne more rediti, je prav tako rešiti pred zakolom in ga zamenjati oziroma prodati tistemu rejcu, ki ima za plemo manj primerno žival.

S tem delom izboljšujemo kakovost živine. Rediti moramo tudi veliko telet rodovniških in dobrih krav, ki imajo dobra svojstva. To je izredne važnosti, kajti takšna odbira nam bo prinesla daljno-

sežne uspehe. Povsod pa je potrebna doslednost in temeljitost.

Tudi ostalo staro živino, kakor vole in krave, kjer ni prirastka, bo čimprej zamenjati z mladimi junci, ki dajejo dober prirastek.

Velike in važne naloge imajo pri povzdigi živinoreje živinorejski odseki kmetijskih zadrug. Njihovo delo ni le delo na papirju, ampak je označeno s selekcijo živine (sprejemanje krav v rodovnik, molzna kontrola, molzni zaključki, pregled z ozirom na sterilnost, na TBC). Razen tega je z zamenjavo potom splošnih kmetijskih zadrug možno zadovoljivo izvršiti.

Da bi krave, telice in bike očevali pred okužbami, je nujno dokončno organizirati plemenilne krožke in se disciplinirano držati tozadavnih navodil. Tako bomo s pomočjo ljudske oblasti, KZ in živinorejcev spet kmalu na »zeleni veji« in lahko z zadovoljstvom gledali na uspehe težkega, vztrajnega toda koristnega dela.

Pripravimo se na obračun s koloradskim hroščem

Krompir smo posadili in že vidimo po njivah, kako poganjajo njegovi listi iz zemlje. Vsak kmetovalec in vsak človek je vesel njegove rasti. Če nam vreme ne bo preveč nagajalo, lahko pričakujemo dobro letino.

Obenem s krompirjem pa leze iz zemlje njegov največji sovražnik: koloradski hrošč. Ta zalega je največji škodljivec, ki grozi našemu kmetijstvu. Z uspešno borbo zadnjih dveh let smo uspeli, da smo ga precej omejili. Z dosedanjimi izkušnjami lahko dokažemo, da je bil način naše borbe proti koloradskemu hrošču pravilen. Poleg kemijskih sredstev je največ pripomoglo k temu, da smo koloradskega hrošča prisilili v defenzivo s sodelovanjem vsega ljudstva. Množični pregledi krompirjevih nasadov bodo torej tudi letos oblika našega dela pri zatiranju in uničevanju tega škodljivca, ki ga pri nas v okraju pozna sedaj že vsakdo.

Sodelovanje vseh bo torej potrebno. Nihče ne bo smel stati ob strani. Množične organizacije bodo temu vprašanju posvetile svojo pozornost ter bodo v soglasju s krajevnimi ljudskimi odbori z načrtnim delom takoj začele. Najprej bomo izvolili vaškega in krajevne vodje preiskovalnih ekip. V vsaki vasi bomo izbrali zanesljivega človeka, ki bo prevzel vodstvo zatiralne akcije. Za vsak krajevni ljudski odbor pa bo odgovarjal za organizacijo dela krajevni vodja.

Z delom pa bo treba pričeti takoj, ker bi se nam zavlačenje pozneje maščevalo. Najlažje najdemo hrošča sedaj, ko so nasadi še majhni. Tudi eventualno poškodovanje nasadov je sedaj najmanj možno. Zaradi tega naj bo geslo vsakega gospodarja, vsakega frontovca, vsakega državljana:

Letos bomo uničili koloradskega hrošča!

Ing. Perovšek.

Premalo zemlje in preveč

Še pred nekaj meseci so vzdihovali Poljanci pred volitvami:

»Da, ko bi ne bilo obvezne oddaje, potem bi že šlo!« Tako so vzdihovali, zraven pa mislili, da vzdihujejo čisto zastoj, kajti aktivisti so prav toliko trmoglav, kakor oni sami, in ne bodo odnehali. Mislili so še več, da bi se moralo spremeniti ne vem kaj, preden bi prišlo do take spremembe. Toda prav nobenega potresa ni doživel svet, časopisi pa so vseeno prinesli debelo novico:

»Obvezna oddaja mesa, mleka, krompirja je odpravljena!«

Tudi Repičevo in Drajslerja je ta novica pretresla in ogrela. Kdo bi si mislil, da se utegne kaj takšnega tako brž doživeti. Njuna zemlja pa je v zadrugi. Res neprijetna stvar! Še pred dobrim letom sta mislila oba, kako je bilo prav, da sta se skrila v zadrugo. Saj jima ni bilo do zadruge, samo zemlje sta imela veliko preveč, da nista vedela, kam bi z njo. Repičeva polja so bila že pred vojno bolj zanemarjena kakor obdelana — po vojni pa še celo. Seveda — posestvo je bilo veliko in iz odkupa so kar naprej zahtevali.

»Daj, pa daj, pa daj!«

Salament! Ni kazalo drugega, kakor iti v zadrugo. Pa ne da bi, Bog nas obvaruj, v zadugi res garali in se še pretegnili za socializem! Figo, če hočejo! Glavno je, da se človek napravi čisto majhnega, kakor da nič nima. Kako neprijetna stvar je to, ko zraven imena pišejo:

»Račič — veliki kmet, Drajsler — veliki kmet iz Griča.«

Ko pa stopiš v zadrugo, najprej poskrbiš tako kakor Repičeva, da se z ohišnico nabrekne kakor kranjska klobasa na poldrug hektar, potem pa živiš kot mali kmet pod zaščito zadrugnega ostrušja. Drajsler je bil v začetku celo predsednik zadruge in je vse dobro kazalo. Njegova sestra Repičeva je tudi bolj mirno gledala okoli sebe. Potem pa se je vse skupaj zapletlo, tako da Drajsler ni hotel ostati več v zadrugi in je izstopil. Pravi, da je izstopil, drugi pa zopet pravijo, da so ga zadrugniki izključili. Naj bo že kakor koli, Drajslerjeva zemlja je ostala v zadrugi, Drajsler pa zunaj zadruge. Bil je čisto zadovoljen in niti malo ni vzdihoval po zemlji, ki mu je napravila toliko sitnosti pri odkupih. Sicer

mu je pa ostalo zemlje dovolj. Nekaj od svoje ohišnice, nekaj od sorodnikov, razkropljenih po službah, tako da je bilo posestvece kaj pripravno za malega kmeta. Tega imena — mali kmet — se je pred oblastjo čvrsto držal, pa čeprav je bila njegova last še tudi tista zemlja, ki jo je dal za tri leta iz svojih rok. Raje je pozabil na veliki grunt.

Prišel pa je na Grič na sestanek zadrugnikov neki inženir ali kako mu že pravijo in je Repičevi oponesel, da ima ohišnico veliko preko pravil. Ravno za toliko preko, kolikor je bilo paše ob poti pod vasjo. Ali Repičeva se je za trdno odločila, da ne bo odstopila. Kaj so njej mar zadrugna pravila. Saj ni mislila biti nikoli prava zadrugnica. Pustijo naj ji to zemljo in še nekaj dodajo, pa bo pri hiši sveti mir in se ne bo več brigala za nič. Inženir pa se je obrnil do drugih in jim govoril o zadrugi in da je prepričan, da bo tudi zadruga na Griču in Velikem logu vse bolj uspevala. Repičevi je jeza prekipela. Kaj bo govoril — in je vsekala na glas: »Nikoli ne bo uspevala zadruga! Nikoli ne bo uspevala.«

»Če bi odločali vi, potem res ne bi nikoli!« ji je odvrnil.

Potem se nanjo ni več oziral, čeprav se je sprla z Vidojkicem in hotela dokazati, kako je bilo njeno polje rodovito.

»Kaj boš govorila!« se je jezno dvignil Vidojkic s klopi. »Sama piriha in plevel je rasla po tvojih njivah. Jaz vem, koliko smo se namučili, predno smo jih spravili v red.«

In to je bila resnica, kajti njive ki se dajejo v najem se bolj izkoriščajo kakor gnojijo in z ljubeznijo obdelujejo. Repičeva pa ni hotela zmanjšati ohišnice, ampak je pohitela in zasejala sama.

Toda!

Toda to še ni vse! Obvezna oddaja je skoraj v celoti odpravljena! Salament, ali ne bi bilo bolje, da sploh ne bi šla v zadrugo? O, zdaj bi bilo dobro vzeti zemljo nazaj. Ali takoj ni mogoče. Šele spomladi leta 1952! Ali bo sedaj Drajsler zadovoljen z imenom mali kmet? Ali bo tudi on hotel vse nazaj? Samo da se ne bi do drugega leta spet kaj spremenilo. Ali pa bodo zadrugniki še kaj sitnarili, ko so betonirali njegova hleva, jih popravili in pozidali. Nazadnje bodo hoteli še kakšno odškodnino, ker so izboljšali zemljo! Take misli in gonje se pletejo na Griču pri sovražnikih zadrugah. Toda mnogi zadrugniki so se zakleli, da bodo zadrugne uspevale! In ti ljudje imajo mnogo mnogo več kremenite volje in vztrajnosti kakor Drajsler in Repičeva. Zavedajo se svoje poti in pripravljeni so na tem delati dolga leta. In uspeli bodo. Zmaga bo na njihovi strani!

Tekmujmo za 22. julij dan oborožene vstaje slovenskega ljudstva

V tekmovanju za deseto obletnico ustanovitve Osvobodilne fronte Slovenije so mladinski aktivni dosegli lepe uspehe. Poživelo se je predvsem kulturnoprosvetno in zabavno delo, kar je prišlo do izraza tudi ob proslavah desete obletnice. Doseženi uspehi v tem tekmovanju naj nam bodo vzpodbuda k novemu tekmovanju.

Okrajni komite Ljudske mladine Krško poziva vse mladinske aktivne na tekmovanje v čast 22. julija — dneva oborožene vstaje slovenskega ljudstva.

Tekmovanje naj bi zajelo predvsem sledeče oblike dela:

1. Kateri aktiv bo organiziral več kvalitetnih predavanj o NOB, kmetijstvu, higijeni, veterinarstvu, poljudnoznanstvena iz politične situacije in na predavanja privabil večje število mladine.

2. Kateri aktiv bo vključil v obstoječa kulturnoumetniška društva širši krog mladine in v okviru društva organiziral več sekcij, priredil več nastopov, akademij in organiziral turnirje. V krajih, kjer ni društev, naj aktiv sam organizira kulturnoprosvetno delo.

3. Kateri aktiv bo organiziral boljše zabavo za mladino, priredil več izletov, partizanskih pohodov, družabnih večerov, mladinskih plesov, tabornih ognjev, kmečkih praznikov.

4. Kateri aktiv bo vključil v TD, ŠD, klube in društva LT, strelstvo, kolesarstvo več mladine, organiziral več tekmovanj, dvobojev, turnirjev in skrbel za pestro delo teh organizacij in društev.

5. Kateri aktiv bo sprejel v organizacijo večje število mladine in imel na svojem področju najmanjše število neorganizirane mladine.

6. Kateri aktiv bo boljše izvršil agitacijo za MDB in zbral več prijavitelcev za iste ali organiziral dopisovanje z mladinci iz MDB in napisal več parol.

7. Kateri aktiv bo boljše izvedel akcijo zbiranja starega materiala in nabral več starega materiala in boljše organiziral zbirni center.

8. Kateri aktiv bo zbral več prispevkov za gradnjo slovenskega kulturnega doma v Trstu.

9. Kateri aktiv bo boljše organiziral Titovo štafeto in v kateri bo sodelovalo večje število mladine, kakor tudi boljše organiziral proslavo 25. maja, rojstnega dne maršala Tita.

10. Kateri aktiv bo nudil več pomoči pri gospodarskih akcijah, zatiranju kolo-

radskega hrošča, pri gradnji zadrudnih domov, pomoč KDZ, popravilo cest, in pri tem dal več prostovoljnih delovnih ur.

Mladinski aktivni — dostojno proslavimo 22. julij, dan oborožene vstaje slovenskega ljudstva! Okrajni komite bo mesečno pohvalil najboljše aktivne in tudi podeljeval prehodno zastavico najboljšemu aktivu. Sledite zgledu najboljših aktivov, ki so se tekmovanju že odzvali!

Borba proti bramorju

Vrtičkarji pa tudi kmečki ljudje že sedaj sprašujejo, kako zatirati bramorje, ki so predvsem na rahli zemlji vrto in njiv kaj huda nadlega. Te velike žuželke, ki dosega 5 cm in več dolžine s krepkimi sprednjimi nogami rijejo po zemlji in ugonablja podzemne dele rastlin, sočne koreninice in gomolje, često celo kaličke in mlado listje. Po vrtovih delajo za prst širok rov, ki je plitvo pod zemljo. Poškodovane rastline venejo in se suše.

Samica bramorja napravi v juniju kot jajce veliko gnezdo in vanj položi 200 do 500 jajčec, ki imajo približno velikost konopljinega zrna.

Kako zatiramo bramorje? Najbolje je, da iščemo gnezda in uničimo jajčeca. Gnezdo sledimo po rovu in tam, kjer se neha, je običajno gnezdo. Z lopato dvignemo jajčeca in jih uničimo.

Tudi zalitje navpičnega rova oziroma gnezda z malo vode, nato s kakšnim oljem (n. pr. terpentinovim) in spet z nekaj več vode povzroča, da se škodljivec zaduši ali pa prileže na površje, kjer ga lahko uničimo.

Kemična sredstva so precej zanesljiva, kakor n. pr. cinkov fosfid ali pa barjev fluorsilikat, tudi hudičev prah imenovan. Na en kilogram koruznega zdroba damo 0,25 litra vode, nato pa primešamo 0,05 kg cinkovega fosfida ali pa 0,10 kg hudičevega prahu. To dobro zmešamo in postavimo vabo na površini vrta. Najbolje je postavljati vabo po dežju, ker po dežju se škodljivec pojavi predvsem ponoči na površju.

Dobro sredstvo je tudi gnojenje z apnenim dušikom.

Ker nam kmetovalcem sprostitev obveznega odkupa daje vzpodbudo za večjo proizvodnjo kmetijskih pridelkov, bomo morali tudi vprašanju zatiranja poljskih škodljivcev, med katerimi je prav bramor zelo škodljiv, zastaviti vso svojo voljo in strokovno znanje, da ga uničimo.

MLADINCI — MLADINKE!

PRVEGA JULIJA ODHAJA NA GRADNJO PROGE DOBOJ — BANJA LUKA KRŠKA MLADINSKA DELOVNA ČETA. NAŠ OKRAJ BO DAL 50 MLADINCEV. ODZOVITE SE TEJ VAŽNI AKCIJI! MLADINSKA PROGA KLIČE NOVE BRIGADIRJE!

Drobne novice iz KDZ

KDZ Boštanj je dokončala pomladansko setev. Začeli so s košnjo inkarnatke, ki so jo spravili pod streho že poldrugi hektar. Posebno pažnjo zaslužijo njihova drevesnica in preko pol hektarja malinovega nasada. Zadrudnik Sotlar Stanko je prevzel skrb nad površninami in toplimi gredami. Vrtarstvo ima najlepše pogoje za razvoj.

KDZ Leskovec je nasadila hektar breskev. Z delom na polju prehitujejo privatnike. Uvedli so kontrolo molznosti krav.

KDZ Št. Peter je nedavno vzorno uredila hleve in svinjake ter jih opremila s prostornimi izpusti. Živinoreja je v tej zadrugi na visoki stopnji.

KDZ Bizeljsko ima v letošnjem planu obnovo vinogradov na 3 ha površine. Rigolanje bodo izvršili s traktorjem.

Silosi so mnogo ublažili pomanjkanje krme v KDZ Boštanj, Gorica, Bizeljsko in Log. Povsod je silaža odlično uspeša brez kvarjenja. Živina jo je rada uživala. Letos je prav zato v planu izgradnja nadaljnjih 8 betonskih silosov po 50 kubnih metrov.

Nekatere KDZ bodo letos posadile podzemni ameriški oreh (Arahis hipogsa), ki zelo dobro uspeva v Makedoniji. O uspehu bomo poročali.

V drugi polovici avgusta bodo zadruge razstavljale svoje proizvode na kmetijski razstavi v Krškem. V ta namen bodo že preko leta zbirali najlepše pridelke — zlasti pa klasje najbolje uspelega žita.

Tekmovalna komisija daje naslednje podatke izida tekmovanja iz prvega tromesečja:

1. mesto Bizeljsko	250 točk
2. mesto Boštanj	218 točk
3. mesto Št. Peter	214 točk
4. mesto Leskovec	174 točk
5. mesto Stara vas	165 točk

6. mesto Podlog	124 točk
7. mesto Bučka	108 točk
8. mesto Log	95 točk

Naše kmečke delovne zadruge imajo torej lepe uspehe.

SENOVSKA MLADINA SE NI IZVOLILA SEKRETARJA KOMITEJA

Člani mladinske organizacije na Senovem nikakor ne pridejo z delom na zeleno vejo. Izvolili so sicer svoj komite mladine, pa kaj ko je ostal le na papirju. Ko skličejo sejo komiteja, prideta po največkrat na sejo le dva člana, ostali so pa na kak način »zadržani«. In to se ponavlja iz dneva v dan, iz tedna v teden in iz meseca v mesec. Vse je lepo ostalo pri starem, napredka ni nobenega. Tudi komite še ni mogel izvoliti sekretarja, ker jih ni nikoli dovolj na sejo. Potem pa si lahko mislite, kakšno je stanje v mladinski organizaciji. Če hočete videti številčno stanje senovske mladinske organizacije, ali pa, če bi želel kaj vedeti o njenem delu, potem nikdar ne hodi okoli članov komiteja mladine ali pa sekretarjev aktivov, potem se bi moral podati lepo v šolsko dvorano na ples.

NA SENOVEM SO ZAKLJUČILI SANITETNI TEČAJ PAZ

Pred kratkim so bili na Senovem izpiti za poslušalce sanitetnega tečaja protiletalske zaščite. Tečaj je trajal sicer precej dolgo zaradi začetne nediscipline obveznikov, vendar so potem svoje delo znatno izboljšali ter so uspehi prav zadovoljivi. Tečaj je vodil primarij tov. dr. Murgelj, ki je v to delo vložil veliko truda. Uspehi so prav zadovoljivi. 62% tečajnikov je opravilo izpit s prav dobrim uspehom, 58% pa z dobrim uspehom.

SE NEKAJ POROČIL O NASTOPU KULTURNO-UMETNIŠKIH SKUPIN IN ZBOROV V BREZICAH

V zadnji številki našega lista smo pomotoma izpustili poročilo o nastopu in uspehih še nekaterih zborov in skupin na nastopu v Brezicah.

Med drugimi pevskimi zbori, ki so nastopili na nastopu kulturno-umetniških društev v Brezicah v čast proslave desete obletnice ustanovitve OF, se je posebno odlikoval tudi pevski zbor iz Sv. Križa. Njegov uspeh je toliko bolj pomemben, ker je bil to prvi nastop tega zbora. Tudi pevski zbor iz Kostanjevice je želel mnogo odobravanja ter je pokazal zelo lep razvoj.

Omeniti je treba, da je godba iz Kapel toliko napredovala, da ji je bilo prisojeno prvo mesto ter so tako ostali Senovčani za kapelsko godbo. Kvalitetni dvig kapelske godbe je treba še prav posebej poudariti in oceniti, poleg tega pa tudi veliko zanimanje in samoiniciativnost godbenikov. Tako je prav, da je bilo prvo mesto (poleg senovskim pionirjem) priznано pogumnim Kapelanom.

Krška godba je bila sicer po kvaliteti slabša, vendar se opaža dvig njene kvalitete ter je bila množica poslušalcev z njenim nastopom prav zadovoljna.

Vse to nam ponovno dokazuje, da smo v pogledu kulturnega dela na pravi poti!

FIZKULTURA

Na praznik 10. obletnice OF dne 27. aprila 1951 se je pod pokroviteljstvom Okrajnega OF v Krškem odigral nogometni brzoturnir na stadionu Matije Gubca v Krškem.

Nastopilo je pet moštev in to Razlag Brežice, Rdeča Zvezda Senovo, TD Sevnica, LM Triglav iz Krškega in TD Krško.

V prvi tekmi sta nastopila Triglav in Senovo. Po enakovredni igri je zmagal Triglav z rezultatom 3 : 2 (1 : 2).

V drugi tekmi Razlag : Sevnica je po avtogolu Sevnice zmagal Razlag, ki se je plasiral v finale.

Nato se je odigrala tekma med Krško : Triglav. Krško je premočno premagalo Triglav z rezultatom 4 : 0. Gole so dali Anžiček in Bence po enega in Mlakar dva gola. S tem se je Krško plasiralo v finale.

V tolažilni tekmi je Senovo premagalo po boljši in kombinacijski igri Sevnico z rezultatom 2 : 0.

Finale, ki je prinesel malo več žive igre, se je odigral med starima rivaloma Krško : Razlag. Zmagalo je moštvo Krško z rezultatom 2 : 0. Gole sta dala Anžiček T. enega in Bizjak T. enega.

Pred 200 gledalci je vodil tekme sodnik tov. Istenič.

V nedeljo 29. aprila 1951. je gostovalo v Krškem sindikalno moštvo CRD Trbovlje, ki je odneslo zelo dober vtis.

Igra se je začela s hitrimi napadi domačinov, ki so v presledku nekaj minut dosegli dva gola. Po krivdi krilcev so gostje izenačili tako, da je polčas končal neodločeno 2 : 2.

V drugem polčasu so domačini prevladovali ter pokazali nekaj lepih potez ter dosegli še tri gole in postavili končni rezultat 5 : 2. Gole so dosegli: Anžiček T. tri, Anžiček F. enega in Preskar Marjan enega.

Zanimanje za nogomet se vidno opaža in je vedno več ljubiteljev te igre na stadionu.

Tekmo je sodil objektivno tov. Istenič.

TD KRŠKO IGRA V PRVENSTVENEM TEKMOVANJU POVERJENISTVA TRBOVLJE

V prvenstvu poverjenistva Trbovlje je bilo izžrebano tudi TD Krško in to:

6. maja Krško : Litija v Krškem,
15. maja Krško : Proletarec v Krškem,
20. maja Rudar : Krško v Trbovljah,
27. maja Krško : Bratstvo (Hrastnik v Krškem,
5. junija Svoboda : Krško v Zagorju.

V I. KOLU DNE 6. MAJA JE GOSTovalo MOSTVO LITIJ V KRŠKEM

Preko 250 gledalcev je težko pričakovalo začetek tekme in prvi nastop Krškega v prvenstveni tekmi. Vsi so cenili moč nasprotnika in ugibalj kakšen bo izid.

Točno ob 16. uri je dal sodnik znak za pričetek. Domačini so takoj pritisnili nasprotnika v obrambo in že v 8. minuti je

ALI ZAPOSTAVLJANJA SE NOVSkih RUDARJEV SE NE BO KONEC?

Tako se sprašujemo na Senovem že dalj časa. Predvsem pa takrat, ko vidimo, da nas v preskrbi kjer se le da zapostavljajo. Čudno se vidi človeku in skoro neverjetno, da hodijo ljudje kupovat fižol na jamske karte v Ljubljano. Tam ga namreč delijo, na Senovem pa ne. Pa smo le radovedni, kako da je v Ljubljani več rudarjev kakor na Senovem. Pa ne samo fižol, še marsikaj drugega se lahko kupi v Ljubljani na jamske karte. Kar poglejmo dnevno časopisje, pa nam bo takoj jasno.

Maščobe za mesec maj smo dobili šele pred dnevi. Človek bi to nekako razumel, če ne bi lahko kupil na karte mast v Loki ali na Bregu ali pa v Radečah. Pa ne samo na jamske karte, tudi na karte nižje kategorije. Ali se to res ne da razumeti, da je tako početje nepravilno? V neki vasi kupiš živila kadar hočeš, zato ker je ta vas v drugem okraju, rudar pa si tega, kar mu po vsej pravici pripada, ne more pravočasno dobaviti. Isto je z mesom, upamo pa, da bo sedaj to odpadlo, ker bo meso v prosti prodaji. Fižol si lahko kupil v železniškem magazinu v Sevnici na jamske karte. Zakaj pa spet to? Samo zaradi tega, ker dobiva živila iz Ljubljane. Na krški okraj se pa ni nihče spomnil.

Odgovorni ljudje na okraju so bili na tako stanje že večkrat opozorjeni, pa je ostalo le vse pri starem.

Kako dolgo pa bo še ostalo, tega menda nihče ne ve, ker se za to nihče resno ne zanima.

iz hitrega napada obsedel prvi gol v mreži. Dosegel ga je Bizjak. Tri minute pozneje je bil uspešen Mlakar. Isti igralec je v 14. minuti zabil gol tako, da je Krško vodilo s 5 : 0. V 16. minuti je vodil žogo po levem krilu Preskar, nasprotni branilec ga je v zaletu namerno zrušil v 16 m prostoru ter s tem zagrešil grob prestopok. Prisojeno 11 metrovko je Anžiček spremenil v gol. Nasprotnik je začel po tem голу surovo igrati in ugovarjati sonikovim odločitvam. V velikem poletu so domačini še potresli mrežo v 25., 33., 37. in 43. minuti. V 44. minuti je levi krilec Litije zagrešil grobo napako nad levo zvezo, ko je ta že oddal žogo, ga je namreč od zadaj udaril v nogo. Le-ta mu je v razburjenosti nešportno vrnil. Oba je sodnik izključil iz igre. Tekma je bila v tej minuti prekinjena. Moštvo Litije je na nešporten način zapustilo igrišče. Z bojaznijo pred katastrofalnim porazom so že takoj, ko so prejeli 3. gol iskali vzrok, da zapuste igrišče.

Moštvo Litije se je pokazalo kot skrajno nedisciplinirano v igri, pokazali so le malo športa ampak samo grobost.

Končno besedo bo imelo poverjenistvo v Trbovljah.

Rezultat prvega polčasa je ostal 8 : 0. Ker je moštvo Litije odstopilo od nadaljnjih igre je sodnik odžvižgal konec.

OBVESTILO NAROČNIKOM

Vsled podražitve papirja smo primorani zvišati naročnino našemu listu in sicer od 1. maja. To so storili že vsi drugi listi in je to splošen pojav. Od 1. maja stane posamezna številka »Našega dela« 6 din. Naročniki bodo prejeli v kratkem položnico. Prosimo tiste, ki so z naročnino v zaostanku, da jo čimprej poravnajo. Uprava »Našega dela«

KINO KRŠKO PREDVAJA

Dne 18. 19. in 20. maja	RDEČI ČEVELJKI	angleški barvan film
Dne 26. in 27. maja	ČAROBNI MEČ	jugoslov. pravljica risanka
Dne 2. in 3. junija	MLIN NA PADU	ameriški film
Dne 9. in 10. junija	ANDY HARDY JE ZALJUBLJEN	ameriški film

JAVNA ZAHVALA

Tem potom se najpristrčneje zahvaljujem tovarišu dr. Glušiču v Brezicah, ki je v najtežjih okoliščinah zdravil mojega brata v brežiški bolnišnici ter ga je ozdravil. Zahvaljujem se tudi obema bolniškima sestrama za trud in nego.

Kasteuc Katarina, Curnovec.